

Klager

Psykolog

FER-sak: 36/18K
Oslo, 26.02.2019

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 22.10.18 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 25.02.19.

BAKGRUNN FOR KLAGEN:

Klagen går på at innklagede har brutt Etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPNP) i sitt arbeid som rettsoppnevnt sakkyndig i en sak etter barneloven § 61.3. Klagen er skrevet av advokatfullmektig på vegne av far i den aktuelle saken. Klagen omfatter både den sakkyndige rapporten psykologen har utformet og hennes opptreden i retten. Vedlagt klagen er sakkyndig rapport ved innklaget psykolog.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.*

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

Den fagetiske klageprosessen har som sitt viktigste formål å bidra til at den innklagede psykologen kan foreta en fagetisk refleksjon over de punktene som FER påpeker i psykologens arbeid og eventuelt endre sin praksis slik at denne er i overensstemmelse med EPNP. Det er ønskelig at denne prosessen kan vise at klager er respektert.

SAKSGANG:

- 22.10.18   FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem
- 26.11.18   FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
- 03.12.19   Innklaget psykolog ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i «Etiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP).
- 02.01.19   FER mottok redegjørelse fra psykologen.

02.01.19	Redegjørelsen ble sent til klager med anmodning om innen to uker å kommentere psykologens redegjørelse.
22.01.19	FER mottok kommentar fra klager.
21.01.19	Kommentar fra klager ble sendt psykologen med to ukers frist til å komme med sluttkommentarer.
30.01.19	FER mottok sluttkommentar fra psykologen.
30.01.19	Psykologens sluttkommentarer ble sendt til klager til orientering.
25.02.19	FER sluttbehandlet saken.

OPPSUMMERING AV TILSENDT DOKUMENTASJON

i) Klagers brev til FER

Slik FER leste klagen kunne den sammenfattes i følgende punkter:

1. Ifølge klager har psykologen ikke holdt seg nøytral i arbeidet med saken etter at klager hadde vansker med å møte psykologen på kort varsel.
2. Klager mener at påstanden om at klagers liv er «preget av manglende kontakt og oppfølging av datteren» ikke medfører riktighet.
3. Klager viser til at den eneste diagnosen som foreligger av dokumentasjonen som psykologen hadde tilgang til, var F90.0 Forstyrrelse av aktivitet og oppmerksomhet (ADHD). Klager skriver at det ikke er psykologen sin rolle å diagnostisere klager, men at det fremgår av rapporten at psykologen ser det som mest sannsynlig at klager har forstyrrelser i personlighetsutviklingen. Klager mener at dette kun er basert på psykologen sin direkte relasjon med klager, og at det er i strid med komparenter. Ifølge klager skal psykologen også ha uttalt seg om mulige personlighetsforstyrrelser under hovedforhandlingen.
4. Klager viser til at psykologen i den sakkyndige rapporten gjengir uttalelser fra politiet, men at det ikke kommer frem at flertallet av disse ikke er politiets egne uttalelser, men uttalelser fra barnemor.
5. Klager viser til at psykologen ikke anser det som nødvendig å utrede andre forhold rundt mor som kunne ha betydning for samværsfastsettelsen selv om klager tok opp med psykologen at han hadde vært utsatt for vold og at mor har vært oppfattet som temperamentsfull. Klager stiller spørsmål ved at psykologen ikke anså dette som relevant selv om det var relevant i forbindelse med klager.
6. Ifølge klager skal psykologen under hovedforhandlingen ha kommet med uttalelser om diagnostisering som hun ikke hadde grunnlag for. Dette gjaldt at hun skal ha uttalt at klagers datter kunne ha antydning til lettere funksjonshemming selv om hun ikke har møtt datteren og datteren heller ikke har vært utredet for funksjonshemming. Klager anser det som kritikkverdig at en sakkyndig i en barnefordelingssak kommer med slike uttalelser vedrørende et barn saken ikke gjelder, samt at det ikke er forankret i undersøkelser eller utredning. Psykologen skal også ifølge klager ha kommet med uttalelser om at klager hadde en hjerneskade fra fødselen og at han mulig hadde en personlighetsforstyrrelse, noe klager mener ikke medfører riktighet.
7. Ifølge klager uttalte psykologen at klager hadde nok med seg selv og ikke var kompetent nok til å ha tre barn og en hund, noe klager oppfattet som at psykologen generelt mente at det ikke var håp for ham, og at han ikke kan bedre seg i fremtiden. Klager anser slike uttalelser som uprofesjonelle, kritikkverdige og heller ikke sannferdige.
8. Klager viser til at psykologen har skrevet og uttalt at klager hadde vanskeligheter med å gjøre flere ting samtidig, bl.a. at han hadde vansker med å kjøre bil og snakke med

sitt barn samtidig. Klager er uenig i dette og viser til at han har førerkort for klasse B og BE og flere kompetansebevis.

9. Klager viser til at psykologen har uttalt at klager ikke skjermet barna for «voksenprat» på samme tid som hun påpekte at han en gang i fremtiden måtte fortelle barna om sine tidligere straffbare handlinger, uten at dette ble ansett som «voksenprat». Klager skriver at dette kan indikere at psykologens konklusjoner ikke er objektive, da det følgelig er svært vanskelig for klager å gjøre noe riktig for barna sine i psykologens øyne.
10. Klager skriver at psykologen har uttalt at en av årsakene til at klager er som han er, skyldes hans barndom, at denne har vært dårlig og at han har vært utsatt for omsorgssvikt. Klager stiller seg uforstående til dette. Klager anser også uttalelsene som psykologen kom med vedrørende hans mor som kritikkverdige. Han viser til at psykologen skal ha uttalt at klagers mor ikke var særlig til nettverk da hun selv utsatte klager for omsorgssvikt. Klager skriver at det faktisk at klagers barndom var utfordrende, ikke kan sammenlignes med at klagers mor i dag ikke kan ha en positiv effekt på sitt barnebarn. Klager påpeker også at psykologen har uttalt at barnets søster heller ikke kunne ha særlig positiv innvirkning på barnet selv om psykologen aldri har møtt barnets søster.

ii) Relevante punkter i «Ethiske prinsipper for nordiske psykologer» (EPNP)

FER vurderte henvendelsen fra klager i møte 26.11.18.

FER leste den sakkyndige rapporten og anså den som balansert i sin beskrivelse. Det fremgikk ikke av innholdet av rapporten at psykologen ikke hadde holdt seg nøytral i arbeidet med saken, jf. klagepunkt 1. FER åpnet derfor ikke dette punktet for kontradiksjon.

Klagepunkt 2 omhandler at rapporten inneholder påstanden om at klagers liv var «preget av manglende kontakt og oppfølging av datteren», noe klager mente var uriktig. Uenighet om faktainformasjon i et sakkyndig oppdrag vurderes ikke som brudd på EPNP med mindre rapportens form og absolutthet vil kunne forlede beslutningsorganet til å overse muligheten for annen relevant informasjon i saken. FER anså overnevnte påstand ikke som brudd på EPNP.

Vedrørende klagepunkt 3 som omhandler diagnostisering av klager, fremgikk det at psykologen var gitt i mandat å kartlegge fars psykiske helse, hans forhold til alkohol og om han har et aggresjonsproblem. I rapporten fremgikk det at psykologen hadde innhentet informasjon fra bl.a. klagers kontakt med DPS, Alternativ til Vold og hans fastlege. Psykologen skriver i rapporten at den eneste diagnosen hun kan se at det foreligger dokumentasjon på, er F90.0 Forstyrrelse av aktivitet og oppmerksomhet (ADHD/ADD), men at det ut fra dokumentasjon og samtaler med klager og hans mor er «... nærliggende å tenke at far mest sannsynlig har forstyrrelser i personlighetsutviklingen, uten at det er sakkyndiges oppgave å diagnostisere far». FER fant at psykologen grunnga sin vurdering med beskrivelse av klagers atferd. Selv om andre beskriver klager på annen måte eller er uenig i beskrivelsen som er gitt, vurderte FER at dette ikke var brudd på EPNP. Det kan imidlertid stilles spørsmål ved om det var nødvendig av psykologen å skrive «forstyrrelser i personlighetsutviklingen» eller om det hadde vært tilstrekkelig å gi en beskrivelse av atferden som ligger til grunn for denne vurderingen.

Vedrørende klagepunkt 4 som omhandler gjengivelser av uttalelser fra politiet, ser FER at det fremkommer av teksten at disse inneholder gjengivelser av informasjon fra barnemor.

Vedrørende klagepunkt 5 som omhandler å utrede forhold rundt mor som kunne ha betydning for samværsfastsettelsen, har FER forståelse for at klager stiller spørsmål ved at han opplever at psykologen ikke har fulgt opp opplysninger fra ham om at mor har utøvd vold og kan oppfattes som temperamentsfull når aggresjonsproblematikk var relevant i forbindelse med klager. Det fremgår imidlertid av mandatet som er gitt at psykologen skal utrede «om far har et aggresjonsproblem», noe som gjør at dette vil få en større vektlegging i kontakten med klager. Ut fra rapporten fremgår det at psykologen har fulgt opp klagers påstander om at barnemor har utøvd vold mot ham, men at barnemor avviser disse påstandene. Psykologen konkluderer med at mor ut fra dokumentasjon, samtaler og observasjoner sannsynligvis fungerer relative adekvat i forhold til barnets omsorgsbehov. FER kan ikke ta stilling til riktigheten av denne konklusjonen, kun vurderer de etiske sidene ved psykologen arbeid. FER fant ikke at psykologen hadde brutt EPNP vedr. dette punktet.

Ifølge klager skal psykologen under hovedforhandlingen ha kommet med uttalelser om diagnostisering som hun ikke hadde grunnlag for, jf. klagepunkt 6. Når det gjelder uttalelser om at klager har en personlighetsforstyrrelse, vises det til vurdering av klagepunkt 3. Av klagen fremkom det at klager hadde opplevd at psykologen skal ha kommet med uttalelser om at klager hadde en hjerneskade fra fødselen av og uttalt at hans datter hadde en funksjonsnedsettelse selv om hun ikke hadde truffet datteren. FER anser det som viktig at psykologer har godt grunnlag for å komme med sine uttalelser og at de viser forsiktighet når det gjelder å utale seg om personer de ikke har møtt eller selv har utredet. FER velger derfor å åpne dette punktet for kontradiksjon.

Vedrørende klagepunkt 7 som omhandler at psykologen skal ha uttalt at klager hadde nok med seg selv og ikke var kompetent nok til å ha tre barn og en hund, har FER forståelse for at dette kan oppleves som krenkende, og velger å åpne dette punktet for kontradiksjon.

Når det gjelder klagepunkt 8 som omhandler at psykologen har skrevet og uttalt at klager hadde vanskeligheter med å gjøre flere ting samtidig, bl.a. at han hadde vansker med å kjøre bil og snakke med sitt barn samtidig. Selv om klager viser til at han har førerkort for klasse B og BE og flere kompetansebevis, har psykologen i rapporten redegjort for sin vurdering som ligger til grunn for uttalelsen det vises til i klagen.

Vedrørende klagepunkt 9 som omhandler at klager oppfatter at det er vanskelig for klager å gjøre noe riktig for barna sine i psykologens øyne, fremkommer det i rapporten at psykologen har oppfattet at klager ikke skjermet barna for «voksenprat» og begrunnelse for dette er gitt. FER kan ikke se at det er motstridende at psykologen har uttalt dette og på samme tid også ha uttalt at klager en gang i fremtiden måtte fortelle barna om sine tidligere straffbare handlinger da sistnevnte er noe som vil kunne ligge langt frem i tid. FER kan ikke se at dette indikerer at psykologens konklusjoner ikke er objektive. FER åpnet ikke for kontradiksjon på dette punktet.

Klagepunkt 10 omhandler uttalelser om at klagers barndom skal være en av årsakene til at han er som han er, at denne har vært dårlig og at han har vært utsatt for omsorgssvikt, samt uttalelser om klagers mor og om barnets søster. I rapporten finner FER at psykologen har redegjort for sin vurdering av klagers barndom og hvordan dette kan ha bidratt til hans vansker. Det fremkommer i rapporten at psykologen har snakket med barnets farmor, men det

er ikke gjengitt påstander om at barnets farmor ikke kan ha en positiv effekt på barnet eller at barnets søster kan ha særlig positiv innvirkning på barnet. FER kan ikke ta stilling til riktigheten av psykologens vurderinger. FER forutsetter også at klager har blitt gitt mulighet til å belyse sin versjon, både å fremsette eget syn og bestride motpartens syn i retten. FER åpnet derfor ikke dette punktet for kontradiksjon.

Oppsummert valgte FER å åpne den delen av klagepunkt 6 som omhandler at psykologen skal ha kommet med uttalelser om at klager hadde en hjerneskade fra fødselen av og uttalt at hans datter hadde en funksjonsnedsettelse selv om hun ikke hadde truffet vedkommende. Samt klagepunkt 7 der psykologen skal ha uttalt seg på en måte som av klager ble opplevd som krenkende. FER ba psykologen om en redegjørelse til klagen med spesiell henvisning til følgende punkt i «Etiske prinsipper for nordiske psykologer»:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Under dette punktet ba FER psykologen om å reflektere over at klager hadde opplevd hennes uttalelser som krenkende.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagets prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Kompetanse og kompetanseutvikling

Psykologen arbeider i overensstemmelse med vitenskapelige prinsipper og underbygget erfaring og ivaretar en kontinuerlig profesjonell utvikling. Psykologen skaffer seg kunnskap om den vitenskapelige og yrkesmessige utviklingen innenfor sitt arbeidsområde.

Kompetansebegrensninger

Psykologen praktiserer innenfor de grensene for sin kompetanse som følger av utdanning, trening, erfaring og personlig styrke og begrensning, og søker profesjonell hjelp og støtte i vanskelige situasjoner.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstillende vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

Begrensninger i rammebetingelsene

Psykologen er oppmerksom på hvordan samfunnsmessige og arbeidsmessige betingelser kan fremme eller hemme hensiktsmessig bruk av hans/hennes kompetanse og metoder.

Med henvisning til hovedpunkt II.2 Kompetanse ba FER psykologen reflektere over om hun hadde hatt tilstrekkelig grunnlag til å komme med uttalelser om at klager hadde en hjerneskade fra fødselen av og at hans datter hadde en funksjonsnedsettelse, gitt at disse påstandene medførte riktighet. Dersom påstandene medførte riktighet, ba FER psykologen også reflektere over om det var en annen måte hun kunne ha formidlet denne informasjonen på.

iii) Innklagedes redegjørelse.

I sin redegjørelse skriver klager med henvisning til klagepunkt 6 at hun ikke kan huske ordrett hva hun sa under hovedforhandlingene, men at hun husker at hun har uttalt seg hypotetisk og ikke konkret om momentene under klagepunktet. Ifølge psykologen har hun aldri sagt at far har en hjerneskade fra fødselen av. Hun skriver at hun sannsynligvis har problematisert multifaktorielle årsaker til fars fungering ut fra foreliggende dokumentasjon i saken. Ifølge psykologen har hun aldri møtt fars datter og har aldri sett dokumentasjon på kognitive/nevropsykologiske utredninger av henne, men far har fortalt om henne og hun har lest noe dokumentasjon som omhandler henne. Hun skriver at hun ut fra dette hadde noen hypoteser om hva hun kanskje kunne trenge hjelp med, og hvordan man kan tilnærme seg henne for at hun skal ha det godt. Ifølge psykologen uttalte hun ikke i retten at datteren til far hadde en lettere psykisk utviklingshemming, men formulerte seg på en måte der hun sa «at for alt vi kunne vite så kunne det hende at hun hadde nedsatt kognitiv fungering, f.eks. i form av en lettere psykisk utviklingshemming, og i så tilfelle måtte hun bli forstått ut fra sine behov».

Psykologen skriver at hun opplever at hennes uttalelser under hovedforhandlingene vedr. punkt 6 har blitt tolket konkret, og ikke ut fra hennes hensikt som var hypotetisk og abstrakt. Ifølge psykologen var hennes hensikt i tillegg til å opplyse retten, at far skulle få en dypere og mer empatisk forståelse av sine egne og datterens behov. Dette har tydeligvis blitt misforstått, skriver psykologen, og hun er lei seg for at hun ikke klarte å formulere seg godt nok til at far ikke opplevde det hun sa som krenkende. Hun beklager dette overfor far.

Vedrørende klagepunkt 7, så husker psykologen ikke ordrett hva hun sa i retten. Hun husker imidlertid at det hun sa var en mer generell uttalelse der hun sa at hun undret seg over hvorfor noen mennesker som har mer enn nok med å ta seg av seg selv, i tillegg har en tendens til å skaffe seg både flere barn og flere husdyr enn de klarer å ta hånd om på en god nok måte.

Psykologen skriver at hun forstår at far kan ha opplevd denne uttalelsen som krenkende. Ifølge psykologen var hensikten ikke å krenke far, men mer et ønske om å hjelpe far til å få innsikt i noen av årsakene til hvorfor livet hans kan bli kaotisk. Ifølge psykologen ser hun i ettertid både ut fra rammene som sakkyndig, og ut fra hva hun uttalte i retten, så burde hun ikke ha sagt dette. Hun skriver at det virket mot sin hensikt og ble opplevd som krenkende av far. Hun beklager dette overfor far.

iv) Klagers kommentarer på innklagedes redegjørelse.

Som svar på redegjørelsen viser klager til at psykologen angående klagepunkt 6 har skrevet at hun har uttalt seg «hypotetisk og ikke konkret» og at hun uttalte «for alt vi kan vite så kunne det hende at hun [datteren] hadde nedsatt kognitiv fungering, for eksempel i form av lettere psykisk utviklingshemming». Klager viser videre til at det er opplyst at psykologen hevder hun hadde til hensikt, i tillegg til å opplyse retten, «at far skulle få en dypere og mer empatisk forståelse av sine egne og datterens behov» Klager skriver at han ikke kan se hvordan det å anta at datteren kan være psykisk utviklingshemmet, er egnet til å gi klager en dypere forståelse av hennes behov da datteren aldri har hatt en slik diagnose.

Vedrørende klagepunkt 7 viser klager til at psykologen skriver at dette var ment som en generell uttalelse. Ifølge klager er dette ikke egnet til å være en generell uttalelse og må i denne situasjonen forstås konkret, da det eksemplifiserer en situasjon akkurat slik klagers situasjon er.

Klager skriver at tatt i betraktning situasjonen psykologen var i ved å være i en konkret rettsak, kan uttalelse hun har kommet med ikke forstås som generelle og hypotetiske.

v) Sluttkommentarer fra innklagede

I sine sluttkommentarer skriver innklagede at hun vedr. punkt 6 forsøkte, på et hypotetisk grunnlag, å få far til å reflektere rundt datterens kognitive fungering hvordan man, for hennes del, best kunne forholde seg til hennes behov på en annen måte enn å kritisere henne, ettersom hun hadde vansker med å lære på skolen.

Vedrørende punkt 7, gjentar psykologen at hun har forståelse for at hennes uttalelse kunne oppleves krenkende, og hun beklager overfor far.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

FER har forståelse for at saker om foreldreomsorg er belastende for partene, og at i slike saker vil faglige vurderinger/uttalelser kunne oppleves som krenkende, dette uten at det nødvendigvis foreligger brudd på EPNP.

Etter gjennomgang av tilsendt dokumentasjon fra partene, synes det for FER som om de ulike partene har oppfattet uttalelser, særlig i retten, ulikt. Klager formidler å ha forstått psykologens uttalelser som konkrete, mens psykologen hevder at hun har uttalt seg hypotetisk. For FER er det vanskelig å ta stilling i saker hvor påstand står mot påstand. FER vil derfor bare anmode psykologer om å være oppmerksom på at de må være tydelige på når noe fremstilles som en hypotese versus en påstand.

Vedrørende uttalelser som klagers datter, så forstår FER det slik at datteren ikke har vært en del av den aktuelle saken og at psykologen ikke har truffet datteren. FER vurderer at psykologer skal være svært forsiktig med å uttale seg om personer som ikke er en del av saken, særlig gjelder dette å komme med diagnostiske uttalelser. Psykologen beskriver gode intensjoner med å ha uttalt seg slik som hun gjorde. FER vurderer dette allikevel som brudd på EPNP.

Vedrørende klagepunkt 7 som omhandler uttalelser om at noen mennesker kan ha nok med seg selv, men allikevel skaffer seg flere barn og husdyr enn de klarer å ta hånd om på en god måte, hevder psykologen at dette var en generell uttalelse som ikke var ment til å krenke far.

Psykologen har imidlertid forståelse for at denne uttalelse kan ha blitt opplevd krenkende av far, og hun beklager. FER er enig i psykologens vurdering av dette og anser uttalelsen som et brudd på EPNP.

Vedtak: *5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.*

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard